

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
WE WROCŁAWIU**

**AL. JANA MATEJKI 6
50-333 WROCŁAW**

Wrocław, dnia 3 czerwca 2022 r.

WPN.610.74.2022.BP

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 30 ust. 3 *ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz.U. z 2022 r., poz. 916)*, art. 17 pkt 6 lit. b *tiret drugie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2022 r., poz. 503)*, *rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. Nr 25, poz. 133 ze zm.)* oraz art. 106 *ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 735 ze zm.)*, po rozpatrzeniu wniosku Burmistrza Szklarskiej Poręby znak RN.6721.2.2021.PR.10 z dnia 10 maja 2022 r. w sprawie uzgodnienia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 4 obręb 0008 w rejonie dawnej kopalni „Stanisław”,

odmawiam uzgodnienia

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 4 obręb 0008 w rejonie dawnej kopalni „Stanisław”, w zakresie ustaleń wprowadzonych na terenach zlokalizowanych w granicach **obszaru specjalnej ochrony ptaków Góry Izerskie (PLB020009)**.

Uzgodnienie projektu planu może nastąpić po uwzględnieniu wymogów ochrony przyrody wynikających z przepisów odrębnych – ustawy o ochronie przyrody, poprzez odstąpienie od ustaleń projektu planu w zakresie terenów oznaczonych jako UT (teren zabudowy usługowej – usług turystyki) i US (teren zabudowy usługowej – usług sportu i rekreacji).

Uzasadnienie

W dniu 16 maja 2022 r. do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu wpłynął wniosek Burmistrza Szklarskiej Poręby w sprawie uzgodnienia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 4 obręb 0008 w rejonie dawnej kopalni „Stanisław”.

Analiza przedłożonej dokumentacji wykazała, iż projektem planu objęto obszar położony w granicach obszaru specjalnej ochrony ptaków Góry Izerskie (PLB020009). Z tego względu projekt planu podlega uzgodnieniu z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska we Wrocławiu w trybie art. 30 ust. 3 *ustawy o ochronie przyrody* - w zakresie ustaleń mogących znacząco negatywnie oddziaływać na ww. obszar Natura 2000.

Oceny oddziaływania ustaleń projektu planu na ww. obszar Natura 2000 dokonano w oparciu o materiały i dokumenty będące w posiadaniu tut. organu, takie jak: *Program Ochrony Przyrody* stanowiący element Planu Urządzania Lasu dla Nadleśnictwa Szklarska Poręba na okres od 1 stycznia 2019 r. do 31 grudnia 2028 r., który zawiera zakres planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Góry Izerskie PLB020009; *Inwentaryzacja ornitologiczna proponowanych obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000: Góry Izerskie i Sudety Wałbrzysko-Kamiennogórskie (Narodowa Fundacja Ochrony Środowiska, 2009 r.)* oraz danych dotyczących cietrzewia pozyskanych w ramach projektu pn. *Czynna ochrona cietrzewia na gruntach w zarządzie Lasów Państwowych w Polsce*.

Jednocześnie wskazuję, że kluczowym dokumentem oceniającym wpływ ustaleń dokumentów planistycznych na środowisko przyrodnicze, a w szczególności obszary objęte ochroną prawną w oparciu o przepisy *ustawy o ochronie przyrody* jest prognoza oddziaływania na środowisko. Po analizie przedłożonej prognozy tut. organ stwierdza, że brak jest właściwie przeprowadzonej diagnozy stanu środowiska terenu objętego ustaleniami planu w zakresie uwarunkowań przyrodniczych, a także brak prawidłowej oceny skutków ustaleń projektu planu na przyrodę, w tym na przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 Góry Izerskie (PLB020009), co nie pozwala na przyjęcie tego dokumentu jako dowodu w sprawie.

Po analizie dostępnych materiałów stwierdzono, co następuje.

W granicach ww. obszaru Natura 2000 projekt planu wskazuje tereny pod zabudowę usługową – usługi turystyki (UT), pod zabudowę usługową – usługi sportu i rekreacji (US) oraz tereny infrastruktury technicznej – telekomunikacyjnej (IT).

W projekcie planu, w zakresie szczegółowych ustaleń dla poszczególnych terenów przewidziano:

1) dla terenów oznaczonych symbolem UT:

- w ramach przeznaczenia podstawowego: zabudowę usługową – usługi turystyki, ośrodek sportu, trasy narciarskie;
- w ramach przeznaczenia dopuszczalnego: wieżę widokową, tarasy widokowe, budynki gospodarcze, budynki gospodarczo-garażowe, budynki garażowe, miejsca biwakowe, zjazdy linowe typu tyrolka, wyciągi narciarskie, koleжки górskie, ścieżki i szlaki piesze, ścieżki i szlaki rowerowe, ścieżki i szlaki turystyczne, parkingi, dojścia i dojazdy;

Ponadto dla terenów tych ustalono wysokość zabudowy:

- w przypadku budynków o przeznaczeniu podstawowym do 4 kondygnacji nadziemnych (tj. do 15 m), przy czym dopuszczono również wprowadzenie dominant przestrzennych, których wysokość nie będzie przekraczać określonej wysokości o więcej niż 4 m;
- w przypadku budynku gospodarczego, gospodarczo-garażowego, garażowego – 1 kondygnacja nadziemna, tj. do 6 m;
- w przypadku wieży widokowej – do 49 m;
- w przypadku obiektów innych niż budynki – do 12 m.

Ustalono również minimalną powierzchnię nowo wydzielanych działek budowlanych, tj. 1000 m², maksymalną powierzchnię zabudowy – 40% powierzchni działki budowlanej oraz minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej – 10% powierzchni działki budowlanej.

2) dla terenów oznaczonych symbolem US:

- w ramach przeznaczenia podstawowego – zabudowę usługową – usługi sportu i rekreacji, ośrodki sportu, trasy narciarskie, wyciągi narciarskie;
- w ramach przeznaczenia dopuszczalnego – usługi handlu, gastronomii, inne usługi nieuciążliwe, budynki gospodarcze, budynki garażowe, budynki gospodarczo-garażowe, zjazdy linowe typu tyrolka, dojścia i dojazdy, wyciąg narciarski.

Ponadto dla terenów tych ustalono wysokość zabudowy:

- w przypadku budynków o przeznaczeniu podstawowym i budynku usługowego o przeznaczeniu dopuszczalnym: do 2 kondygnacji nadziemnych (tj. do 10 m), przy czym dopuszczono również wprowadzenie dominant przestrzennych, których wysokość nie będzie przekraczać określonej wysokości o więcej niż 4 m;
- budynku gospodarczego, garażowego, gospodarczo-garażowego – jedna kondygnacja nadziemna do 6 m;
- wyciągu narciarskiego – do 49 m;
- obiektów innych niż budynki – do 10 m.

Ustalono również minimalną powierzchnię nowo wydzielanych działek budowlanych, tj. 3000 m², maksymalną powierzchnię zabudowy – 20% powierzchni działki budowlanej oraz minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej – 50% powierzchni działki budowlanej.

3) dla terenów oznaczonych symbolem IT:

- przeznaczenie podstawowe – teren infrastruktury technicznej – telekomunikacyjnej, z dopuszczalną wysokością zabudowy do 49 m.

Jak wynika z ww. materiałów przyrodniczych, które posiada tuż organ, w zasięgu oddziaływania ustaleń projektu planu stwierdzono występowanie cietrzewia *Lyrurus tetrix*, stanowiącego przedmiot ochrony ww. obszaru Natura 2000.

Gatunek ten posiada wysoki status ochronny wynikający z uwzględnienia wielu czynników, wśród których jednym z istotnych jest obecny stan populacji tego gatunku w kraju. W *Czerwonej liście ptaków Polski* opublikowanej w 2020 r. gatunek ten został uznany za zagrożony (EN) z uwagi na skrajnie niewielką, stale malejącą liczebność populacji oraz jej rozdrobnioną strukturę, jak również z uwagi na ograniczony zasięg występowania i izolację poszczególnych populacji na terenie kraju. Aktualnie jest to jeden z najszybciej zanikający gatunków w kraju: do XIX wieku gatunek występował na większości powierzchni, do lat 60. XX wieku występował rozlegle we wschodniej części Polski, natomiast obecnie jego występowanie ograniczone jest do kilku izolowanych enklaw, jedną z których jest Dolny Śląsk. Zgodnie z zapisami standardowego formularza danych dla obszaru Natura 2000 Góry Izerskie (PLB020009), populacja tego gatunku w obszarze jest niewielka i wynosi od 42 do 61 osobników, przy czym zaznaczyć należy, że jest to liczebność ustalona na podstawie badań z roku 2009, a od lat obserwowany jest spadek liczebności populacji tego gatunku.

Cietrzew na mocy *rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. poz. 2183 ze zm.)* objęty jest również ochroną ścisłą, wymaga ochrony czynnej i obowiązuje wobec niego szereg zakazów, w tym m.in. zakaz umyślnego płoszenia lub niepokojenia oraz zakaz niszczenia siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania. Dodatkowo jest to gatunek, dla którego wyznacza się strefy ochrony ostoi, miejsc rozrodu lub regularnego przebywania. Strefy ochrony tego gatunku obejmujące zwarty obszar wykorzystywany przez ptaki jako miejsce tokowania lub rozrodu oraz obszar, na którym ptaki przebywają w okresie zimowym, wyznaczono na terenach będących w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe Nadleśnictwa Szklarska Poręba znajdujących się w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru objętego planem. Obszar projektu planu stanowi wyraźną lukę w obszarze tych stref – nie został on włączony w ich granice ze względu na uwarunkowania związane z własnością terenów, jednak strefy ochrony przylegają do tego terenu z każdej strony, z wyłączeniem niewielkiego pasa o szerokości około 170 m od strony północno-wschodniej.

Jak wynika z zapisów ww. Programu Ochrony Przyrody, *cietrzew na gruntach w zarządzie Nadleśnictwa Szklarska Poręba (poza terenem rezerwatu przyrody Torfowiska Doliny Izery) występuje na ograniczonym obszarze i jest gatunkiem nielicznym. Jego obecność stwierdzono tylko w centralnej części badanego obszaru przede wszystkim w Masywie Wysokiej Kopy. Główny teren, na którym wykazano ślady obecności cietrzewi oraz osobniki tokujące ciągnie się od polany na zachodnich zboczach Sinych Skalek przez Przednią Kopę, dolinę potoku Widły I, szczytowe partie i zbocza Wysokiej Kopy po Izerskie Garby i tereny przyległe do kopalni Stanisław. Drugi rejon mniej licznego występowania znajduje się również w centralnej części nadleśnictwa w rejonie Rozdroża pod Cichą Równią, Jeleniej Łąki*

oraz góry Krogulec i Cicha Równia. W dokumencie tym wskazano także zagrożenia istniejące i potencjalne dla tego gatunku, do których zaliczono m.in. aktywność turystyczną w obrębie stref ochrony cietrzewia oraz w ich bezpośrednim otoczeniu. Proponowane w przedmiotowym projekcie planu zainwestowanie terenu wpisuje się zatem w zidentyfikowane dla tego gatunku zagrożenia. Należy przy tym podkreślić, że cietrzew jest jednym z gatunków najbardziej wrażliwych na obecność człowieka. W zależności od dystansu, na jaki zbliży się człowiek, ptaki reagują w sposób bierny – zmianą zachowania i/lub unieruchomieniem (reakcja dla odległości 100-750 m) – albo w sposób aktywny – ucieczką (reakcja dla odległości do 500 m). Płoszenie osobników gatunku w Górach Izerskich dotyczy obecnie w zasadzie każdego etapu ich rozrodu i rozwoju – toków, wysiadywania jaj (cietrzewie gniazdują na ziemi, przez co są łatwym łupem dla drapieżników, ale też wzrasta ich podatność na płoszenie), wodzenia piskląt. Skutkować to może obniżeniem kondycji ptaków, rozpadem tokowisk czy rozdzieleniem piskląt od matki. Ponadto odlatujące ptaki zdradzają miejsce przebywania, a to z kolei ułatwia atak drapieżnikom. Istotne znaczenie ma również płoszenie i niepokojenie osobników gatunku w okresie zimowym, który jest krytyczny, jeśli chodzi o przeżycie osobników. Ptaki spędzają zimę w jamach wykonanych w śniegu, które chronią je przed drapieżnikami i warunkami atmosferycznymi, opuszczają je w celu zdobycia pożywienia. Każde zbędne (np. spowodowane obecnością człowieka) opuszczenie schronienia skutkuje niepotrzebnym wydatkowaniem energii i tym samym – koniecznością poszukiwania dodatkowego pożywienia, przez co wzrasta również narażenie osobników na atak drapieżników. Badania naukowe jasno wskazują, że obecność ludzi na zimowiskach ptaków ma także konsekwencje zdrowotne dla ptaków. Już jednorazowe płoszenie powoduje wzrost stężenia „hormonu stresu” (kortykosteronu) do 120-150% jego normalnego poziomu, a każde dodatkowe zdarzenie wydłuża czas powrotu stężenia hormonu do pierwotnego poziomu. Chroniczny stres skutkuje gorszą adaptacją do warunków zimowych, zwiększoną śmiertelnością, słabszą kondycją ptaków w trakcie przystępowania do rozrodu i niższym sukcesem rozrodczym, co w ostateczności przekłada się na spadek liczebności populacji. W literaturze naukowej wskazuje się, że w niektórych sytuacjach możliwa jest adaptacja ptaków do bytowania w sąsiedztwie terenów turystycznych, jednak podstawowym warunkiem jest dostępność dla ptaków rejonów o odpowiedniej powierzchni, gdzie zakłócenia nie występują lub są minimalne.

Obecnie teren objęty projektem planu jest wprawdzie terenem pokopalnianym, jednak nie jest zabudowany (w jego granicach znajduje się tylko wieża telekomunikacyjna) i otoczony jest obszarami leśnymi. W sąsiedztwie tego terenu brak jest obszarów zurbanizowanych. Zabudowa miasta Szklarska Poręba położona jest w odległości ponad 4 km od dawnej kopalni Stanisław. Realizacja ustaleń planu niewątpliwie skutkować będzie znaczącym wzrostem oddziaływań antropogenicznych w przedmiotowym rejonie, których zasięg wykraczać będzie

poza obszar objęty mpzp. W związku z lokalizacją terenów wykorzystywanych przez cietrzewia w ciągu całego roku w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru objętego planem, skutki negatywnych oddziaływań antropogenicznych (wprowadzenie zabudowy o różnych funkcjach i związanej z nimi infrastruktury, emisja hałasu, zanieczyszczenie światłem, obecność ludzi) dotyczyć będą tego gatunku.

Wskazuję również, że Góry Izerskie (w tym obszar objęty mpzp) w całości położone są w obrębie Głównego Korytarza Zachodniego Góry Izerskie - 6A (dalej: GKZ Góry Izerskie). Zgodnie z zapisami art. 5 pkt 2 *ustawy o ochronie przyrody*, korytarz ekologiczny to obszar umożliwiający migrację roślin, zwierząt lub grzybów. Ponadto zgodnie z zapisami § 10 pkt 4 i ww. *rozporządzenia w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt*, jednym ze sposobów ochrony gatunków zwierząt wskazanych w tym *rozporządzeniu*, jest tworzenie i utrzymywanie korytarzy ekologicznych. Utrzymanie korytarzy ekologicznych jest kluczowe dla zachowania różnorodności ekologicznej, jak również integralności obszaru Natura 2000 i spójności sieci Natura 2000, ponieważ od ich funkcjonowania zależy stan zachowania gatunków i siedlisk stanowiących przedmioty ochrony obszaru Natura 2000. Konieczne jest zachowanie powiązań przestrzennych pomiędzy różnymi obszarami cennymi przyrodniczo, które zapewnią możliwość swobodnego przemieszczania się gatunków, krzyżowania i rozmnażania osobników, umożliwiając „wymianę genów” niezbędną do utrzymania zróżnicowania pomiędzy gatunkami oraz w obrębie gatunku. Najistotniejszymi zagrożeniami dla właściwego funkcjonowania korytarzy ekologicznych są wszelkiego rodzaju bariery przestrzenne, szczególnie inwestycje liniowe (np. drogi) oraz urbanizacja terenów, której towarzyszą emisja hałasu i światła oraz obecność ludzi i związane z tym ślady zapachowe, zarówno w porze dziennej, jak i nocnej. Czynniki te przyczyniają się do płoszenia zwierząt (w tym osobników migrujących), wymuszania zmian behawioralnych i unikania tych terenów przez zwierzęta. Tym samym funkcjonalność korytarzy ekologicznych i stopień ich wykorzystania przez gatunki znacznie się zmniejsza, a wraz z nasilaniem się ww. negatywnych oddziaływań, zmiany te mogą prowadzić do całkowitej utraty funkcji korytarza na danym obszarze. Jak wspomniano wyżej, obszar objęty planem położony jest w rejonie GKZ Góry Izerskie, otoczony jest obszarami leśnymi i znajduje się poza terenami zurbanizowanymi. Wprowadzenie w rejonie dawnej kopalni Stanisław proponowanego w projekcie mpzp zainwestowania skutkować będzie istotnym zwiększeniem oddziaływań antropogenicznych w tym rejonie, związanych z wprowadzeniem zabudowy usługowej oraz funkcjonowaniem usług turystyki, sportu i rekreacji. Ponadto projekt planu nie obejmuje dróg dojazdowych do planowanych terenów usługowych (US i UT), jednak realizacja jego ustaleń wymagać będzie zapewnienia dróg transportu (na etapie realizacji i eksploatacji), a drogi te będą musiały przebiegać przez tereny leśne. W związku z tym realizacja ustaleń planu wpłynie także na tereny, którymi do obszaru objętego mpzp docierać będą maszyny, pojazdy i ludzie – na tych terenach również

nastąpi wzrost oddziaływań antropogenicznych. Najistotniejsze negatywne oddziaływania na funkcjonowanie korytarza migracyjnego związane będą z wprowadzeniem zabudowy na przedmiotowym terenie, emisją hałasu, światła oraz obecnością ludzi. Wszystkie te czynniki będą stanowić barierę w zasadzie wykluczającą możliwość migracji w obszarze objętym mpzp oraz wpływać będą na obniżenie funkcjonalności korytarza migracyjnego w sąsiedztwie tego obszaru. Tym samym realizacja ustaleń planu może wpływać na integralność tego obszaru Natura 2000 oraz spójność sieci Natura 2000.

Odnosząc się do oddziaływań skumulowanych wskazać należy, że na zachodnim krańcu obszaru Natura 2000 Góry Izerskie zlokalizowana jest zabudowa miasta Świeradów-Zdrój oraz Stóg Izerski, w rejonie którego funkcjonują obiekty noclegowe i restauracyjne, wyciąg narciarski (gondola), trasy zjazdowe oraz szereg tras turystycznych. Po wschodniej stronie Gór Izerskich zlokalizowana jest zabudowa miasta Szklarska Poręba, gęsta sieć szlaków turystycznych (w tym szlaków narciarstwa biegowego) w rejonie Jakuszyca, a w najbliższym czasie funkcjonowanie rozpocznie Ośrodek Narciarstwa Biegowego i Biathlonu na Polanie Jakuszyckiej. Pomiędzy tymi ośrodkami obecne są tereny leśne, w obrębie których istnieje sieć połączeń szlakami pieszymi, rowerowymi i narciarstwa biegowego. Zasadniczo cały obszar jest intensywnie wykorzystywany w ciągu całego roku. Obszar objęty planem zlokalizowany jest pomiędzy ww. ośrodkami, a w zasięgu oddziaływania wszystkich ww. obiektów znajduje się ten sam Główny Korytarz Zachodni oraz siedliska tego samego przedmiotu ochrony obszaru Natura 2000 Góry Izerskie, tj. cietrzewia. Zatem z uwagi na uwarunkowania przestrzenne negatywne oddziaływania antropogeniczne wszystkich ww. obiektów mogą się wzajemnie potęgować.

Zgodnie z zapisami art. 33 ust. 1 *ustawy o ochronie przyrody*, zabrania się, z zastrzeżeniem art. 34, podejmowania działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności:

- 1) pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000 lub
- 2) wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, lub
- 3) pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

Z uwagi na wskazane powyżej zagrożenia dla przedmiotu ochrony obszaru Natura 2000 Góry Izerskie (PLB020009) oceniono, że realizacja ww. ustaleń projektu planu może naruszać art. 33 ust. 1 *ustawy o ochronie przyrody*. W przypadku, gdy kwestia wpływu na obszary Natura 2000 nie została wystarczająco wyjaśniona, a także gdy istnieje uzasadnione ryzyko wystąpienia znacząco negatywnego oddziaływania projektu dokumentu na te obszary,

nie może on zostać przyjęty, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 *ustawy o ochronie przyrody*. Powyższe rozstrzygnięcie wielokrotnie zostało potwierdzone w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości, który stwierdził w szczególności, iż „*zezwolenie na realizację planu lub przedsięwzięcia może zostać udzielone jedynie pod warunkiem, że właściwe władze krajowe uzyskają pewność, iż plan lub przedsięwzięcie nie będą miały negatywnych skutków dla obszaru, którego dotyczą. Ma to miejsce wówczas, gdy z naukowego punktu widzenia brak jest racjonalnych wątpliwości, że skutki takie nie wystąpią*” (wyrok z dnia 7 września 2004 r. w sprawie C-127/02).

Mając na względzie powyższe, przeanalizowano, czy realizacja ustaleń planu wypełnia przesłanki nadrzędnego interesu publicznego. Pojęcie to nie jest zdefiniowane w Dyrektywie Siedliskowej, *ustawie o ochronie przyrody* ani w *ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*. Natomiast ze stanowiska Trybunału Europejskiego (sprawa C-182/10) wynika, że *jego waga winna być na tyle duża, by można było przeciwstawić ją nakreślonymu przez tę dyrektywę celowi ochrony siedlisk przyrodniczych dzięki fauny i flory.* Definiując pojęcie nadrzędny interes publiczny (społeczny) należy stwierdzić, że chodzi tu o plan lub przedsięwzięcie, których waga i znaczenie dla państwa, regionu, ogółu społeczeństwa jest ponadprzeciętna, szczególnie istotna. Interes publiczny, związany z realizacją planu/przedsięwzięcia musi być w danym przypadku ważniejszy, niż interes publiczny związany z ochroną obszaru Natura 2000. Przyjmuje się, że interes publiczny może być nadrzędny tylko wtedy, kiedy ma charakter długofalowy. Ponadto powołując się na interes publiczny w rozumieniu art. 34 *ustawy o ochronie przyrody* należy mieć na uwadze, że w interesie publicznym leży przede wszystkim ochrona dobra wspólnego, jakim są środowisko i obszary Natura 2000, wyznaczone przy wykorzystaniu koncepcji współodpowiedzialności Państwa za ich ochronę (wyrok WSA w Warszawie z dnia 13 marca 2008 r., sygn. akt: IV SA/Wa 84/09). Plan/inwestycja będąca indywidualnym przedsięwzięciem gospodarczym, nie stanowi emanacji nadrzędnego interesu publicznego, określonego w art. 34 *ustawy o ochronie przyrody*, nawet z racji stworzenia w ten sposób miejsc pracy dla lokalnej społeczności. Nie każdy plan/przedsięwzięcie gospodarcze lub społeczne stanowi realizację nadrzędnego interesu publicznego, a tylko takie, które, z racji swej użyteczności i konieczności, podejmowane jest z pożytkiem dla całego społeczeństwa, gdy pożytek ten zasługuje w powszechnej opinii na osiągnięcie, nawet kosztem jego uciążliwości wobec środowiska przyrodniczego, przy zapewnieniu jednak stosownej kompensacji przyrodniczej, w maksymalnym stopniu ograniczającej tę uciążliwość (wyrok WSA w Warszawie z dnia 31 lipca 2008 r., sygn. Akt: IV SA/Wa 672/08). Należy uznać, że powody o charakterze zasadniczym, wynikające z nadrzędnego interesu publicznego, w tym interesów mających charakter społeczny lub gospodarczy, dotyczą sytuacji, w których realizacja proponowanych planów lub przedsięwzięć jest niezbędna do: działań lub polityk mających na celu ochronę

wartości o podstawowym znaczeniu dla życia obywateli (zdrowie, bezpieczeństwo, środowisko); fundamentalnych zasad polityki państwowej i społecznej; podejmowania działań o charakterze gospodarczym lub społecznym, spełniających określone wymogi z tytułu wykorzystywania usług publicznych (*Zarządzanie obszarami Natura 2000 Przepisy art. 6 dyrektywy siedliskowej 92/43/EWG*). Biorąc pod uwagę charakter ustaleń planu nie można uznać, że spełniają one wymogi nadrzędnego interesu publicznego. Zatem w przedmiotowej sytuacji nie zachodzą wszystkie przesłanki z art. 34 ust. 1 *ustawy o ochronie przyrody*, warunkujące możliwość uzgodnienia projektu planu, wywierającego znacząco negatywny wpływ na obszar Natura 2000.

Mając powyższe na uwadze uznano, że należy odmówić uzgodnienia projektu planu w trybie art. 30 ust. 3 *ustawy o ochronie przyrody*. Uzgodnienie przedmiotowego projektu planu może nastąpić po uwzględnieniu warunku wskazanego w sentencji niniejszego postanowienia.

Niezależnie od powyższego wskazuję, że obszar objęty planem położony jest w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Torfowiska Gór Izerskich (PLH020047). Przedmiotami ochrony tego obszaru są m.in. drapieżniki, tj. 1352 wilk *Canis lupus* i 1361 ryś *Lynx lynx*, które posiadają duże terytoria i migrują na duże odległości. Ponieważ obszar objęty mpzp znajduje się w obrębie terytoriów tych gatunków, negatywne oddziaływania antropogeniczne związane z realizacją ustaleń projektu planu dotyczyć będą również tych przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 Torfowiska Gór Izerskich. Gatunków tych dotyczyć będą także wskazane wyżej oddziaływania skumulowane oraz obniżenie funkcjonalności wykorzystywanego przez te gatunki korytarza migracyjnego.

Wobec powyższego postanowiono jak w sentencji.

Na postanowienie służy zażalenie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, w terminie 7 dni od daty jego otrzymania, za pośrednictwem organu, który je wydał.

Z up. Regionalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska we Wrocławiu

Z-ca Regionalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska we Wrocławiu,
Regionalny Konserwator Przyrody

Katarzyna Łapińska

/podpisano kwalifikowanym
podpisem elektronicznym/

Otrzymuje:

Burmistrz Szklarskiej Poręby – wysłane przez ePUAP

Do wiadomości:

1. Zarząd Województwa Dolnośląskiego, Wybrzeże Słowackiego 12-14, 50-411 Wrocław – wysłane przez ePUAP
2. Nadleśniczy Nadleśnictwa Szklarska Poręba – wysłane przez ePUAP